

Toon

Sta stil wandelaar. Ga zitten op de oever van de rivier. Rust. Spoed aan. Ga op in het landschap. Wees geen bezoeker maar een gast....

In het archief van onze GR- geschiedenis springt de datum 23-08-06 bijzonder in het oog. Zowat 10 jaar geleden werd GR 16 ook al bewandeld. Vanuit zijn kasteel stuurde Godfried ons de baan op richting Alle zowat 25 kilometer verder. Wie er toen bij was zal deze bijzondere tocht nooit vergeten. Op uitnodiging van de vroegere kruisvaarder wordt vandaag gestart in Auby – sur – Semois op 369 meter boven het zeetje. Zover het oog reikt uitgestrekte groene bossen. Langs zacht dalende weiden over de Ruisseau des Alleines, bijriviertje van de Semois vaart het naar het plaatsje La Platinerie en de Gué du Maka. Tot 1926 stond hier een smeltoven en smidse die kolenschoppen vervaardigde. Terwijl in Denderhoutem de regen met bakken uit de hemel valt (zijn de Ijsbrekers dan toch geboren onder een slecht gesternte?) keuvelen we rustig langs het snelstromende water met een grandioos wit tapijt van waterranonkel, één streling voor het oog. De smalle en steile doorgang van La Roche Percée maakt het de dikbuiken wat moeilijker maar de kerktoren van Dohan nodigt toch zó vriendelijk uit. Het monument van een knarsetandend everzwijn brengt ons even in vervoering. Bij “Chez Laurette” vindt ieder zijn gading. Voor de mosselsouper volgende zondag zijn we dus enkele dagen te vroeg. Het plaatselijk kasteel gaat terug tot begin 17 de eeuw. In het fronton bevinden zich de wapenschilden van Louis-Gaspard Duchesne de Ruville. Het verloederde “Hotel de la Semois” getuige van minder goede economische tijden. Volle magen en dan nog stijgen zijn zaken die niet goed samen gaan. Het uitzichtpunt “Roche des Chevauchées” met indrukwekkend zicht op het dorp Dohan, de brug over de rivier en de lange bocht over de Semoismeander, een schilderij in het hemels decor. Verwarring biedt de N865. Door een grondverzakking in 1968 werd er alle verkeer verboden en de GR omgeleid. Tussentijdse maatregelen en herstellingswerken met schanskorven brachten weinig aarde aan de dijk. Nergens genieten wandelaars van een stukje snelweg zoals die hier nu voorgeschoteld wordt. De regenbui uit Vlaanderen is overgewaaid, we prijzen ons gelukkig dat het zo lang heeft geduurd. Bij de Gué du Han du Han kunnen we de voetjes even verfrissen. Het is nodig want we zijn nog niet thuis. Het dartaelt weer op en af. Kampplaatsen van jeugdbewegingen brengen variatie in het eentonige ruige landschap. Enkele donker-purper gevlekte vingerhoeden van de Digitalis toveren wat kleur in het open decor. De woekerende reuzenbalsemien heeft hier ook duidelijk voet aan wal gezet. Het wordt puffen en blazen tussen een partij oude Douglassparren, over weggetjes die door de regen stilaan glijbaantjes geworden zijn. Het geraas van autoverkeer op de N89 doet de harten sneller slaan en op de passerelle De Grimouty weten we dat het meeste leed geleden is. We krijgen zicht op de historische burcht die wel vergroeid lijkt met de bergrichel waarop ze gebouwd is. Vanuit de hoogte wuift Godfried ons toe met een traktatie in brasserie “La Porte De France” die we dan uiteindelijk uit eigen zak mogen betalen.....

Anno 1930; door het oog van Maurice Cosijn, schrijver van de eerste gids van het “Sentier de la Semois”. Het oord Bouillon openbaart zich met zijn indrukwekkend reliëf. De rivier omslingert de agglomeratie en kringt om een langen uitloper, een echt schiereiland. De smalle steile landtong schraagt het oude versterkte kasteel. Zijn ruwe muren verrijzen boven steilten, waar de plantengroei zich zo goed als het gaat heeft vastgeklampt. Het helder groen der struiken vermengt zich met het rossig groen van het gras. Voorbij de vesting de uitkijktoren “La Ramonette”, het witte lint van den ouden weg naar Frankrijk. Lager, de weg op Sedan en de oude straatweg naar Florenville. In de diepte de zielige scheefgezakte huizen van de Leprozerij langs het water. Hoger op, de terrasvormige akkers van de berg Le Christ, achter ons de hoogte van Curfoz en Sensenruth.